

Pig- og Slethvarrer; hele Fangsten tages ud af Baadde, de brugelige Fisk lægges i Bøgnen, og de smaa og ubrugelige kastes i Havet igjen, og da disse kun have været nogle saa Minuter oven Vandet, svømme de nok saa rafft afsted, naar de atter komme i deres Element, og have neppe taget nogen Skade af at have været denne korte Tid paa den af Baadde fugtiggjorte Strandbred.

Denne Maade at fiske paa drives dels paa Fjorommeren med de foran beskrevne Baad og med mindre Haandvaad efter samme Mønster, og dels om Efteraaret, da der fanges Mest, og Fisken er bedst. Af de større Baad findes 17 og af Haandvaad 5 her i Sognet. Paa en vellykket Fiske-tour kan der med et stort Baad fanges Fisk for en 30 Kr., hvilket ikke alene giver en god Fortjæ-neste for de mindre bemidlede Fiskere, men ogsaa sætter Smaafolk istand til at erhverve et billigt og sundt Næringsmiddel, som de ellers maatte undvære. I tidligere Tider, da Kuller- og Lørstefiskeriet ikke saaledes som nu hæmmedes af de fremmede Fiskeres Nærværelse paa Fiskebanken udenfor Graaby og derfor var af stor Betydning for Kommunen, var det almindelig Skik og Brug, at dennes Befolkning benyttede Kuller og Lørst dels til at spise fersk og dels til Vinterforsyning i saktet Tilstand. Den største Del af den Havfisk, der nu fanges her, gaar til Hamborg, hvor den kan op-naa høje Priser og derfor bliver for dyr for Smaafolk; af den Grund er der saa stærkt Begjær efter de ved Baadfiskeriet fangede Rødspætter, at der neppe gives nogen Familie her, der ikke er i høi Grad interesseret i, at denne Industri faar Lov til at drives som forhen.

Uagtet § 5 i Lovforslaget kun omtaler saadanne Baad, der ere befæstede „til Baad eller større Fartøi“ som forbudte, og Baadene her ikke ere befæstede paa denne Maade, frygte vi dog for, at en eventuel Kontrolør vil forbyde disse i Genhold til den nævnte Paragraf. Vi skulle dog ikke undlade at fremhæve, at der paa Grund af fornævnte Blybøilers ringe samlede Vægt, der vel ikke overstiger 3—4 Pund paa hele Baadde, slet ikke kan være Tale om, at der her finder nogen egentlig Skrabning af Bunden Sted, men i det Spøiste kun en svag Berøring. Og naar vi dernæst gjøre opmærksom paa, at den Bund, hvorpaa der her fiskes, bestaar af det rene skjære Sand, der ikke bærer en Plank og neppe tjener til Leie for mere end nogle ganske faa Skaldyr, hvis saadanne overhovedet findes, tør vi vel nok paasta, at det ikke er sandsynligt, at Baadfiskeriet skulde gjøre Skade paa Fiskenes Fødeemner eller Yngel, der vel navnlig findes, hvor der er nogen Vegetation paa Havbunden. Tilbage bliver derfor kun Spørgsmaalet om, hvorvidt de fangede Rødspætters Pig- og Slethvarrers Størrelse have det i Lovforslaget forlangte Minimum af 8 Tommer. Naar vi, overensstemmende med Sandheden, maa erkjende, at de nævnte Fisk, der benyttes, ikke alle have en Længde af 8", men mange ere kun 6" og nogle 4" lange, maa vi for Rødspætternes Bedkommende frem-hæve, at de med de sidstnævnte Størrelser afgive et fortreffeligt Fødemiddel for Mennesker, og har man ikke Lov til at tage dem saa smaa, bliver Resultatet dette, at Landets egne Børn maa kaste et godt, sundt og billigt Næringsæmne i Vandet, for at fremmede Fiskere kunne tage det paa et mere udviklet Stadium; hvad der af Rødspætter fanges i Havet af vore egne Fiskere, er i Sammenligning med, hvad der tages af de fremmede Fiskere, meget Lidt, og vi tillade os desuden at udtale den Formening, at Bøstehavets Fiskeririgdom er saa stor, at den neppe vilde kjendelig forøges ved, at det herværende Baadfiskeri blev forbudt. Hvad der er sagt om Rødspætterne, gjælder endnu i høi en Grad om Pighvarerne (Slethvarrerne fanges der grumme faa af). En Pighvarre paa f. Ex. 5—6" Længde er saa nærende, at et Menneske neppe behøver mere end 2 à 3 af dem til et Maaltid; og hvorfor forbyde at tage en saa god og fin Fisk, især, da den, ialtfald her paa Kysten, rent undta-gelsesvis fanges i fuldt udviklet Tilstand! Navnlig i Badetiden bliver Pighvarrefiskeriet ganske ind-bringende, naar det begunstiges af Veirliget; forbydes Baadfiskeriet, vil en Pighvarre neppe være til at opdrive her. Hvad det her beskrevne Røstfiskeri til Slutning angaar, da kunne vi ikke tilbageholde den Bemærkning, at det, saavidt bekjendt, ikke drives ret mange andre Steder paa Vestkysten af Sylland end her paa Den, og da det, der fiskes her, maa være aldeles uden Betydning for Fiskebestanden i hele det store Bøstehav, synes det urimeligt at haandlægge ved Lov en Industri, der har meget stor Betydning for en lille Ø som vor, hvis vigtigste Indtægtskilder, som anført, paa Grund af Lidsforholdene ere i Tilbagegang. I Genhold til det her Udvillede anmode vi ærbødigst det ærede Udvalg om at virke hen til, at den eventuelle Lov om Fiskeriet i Danmark ikke kommer til at indeholde Bestemmelser, der forbyde eller lægge hæmmende Baand paa det foran beskrevne Baadfiskeri her fra Kysten.

2. Gaardfiskeriet er alene baseret paa Rødspætter, der i Fangdialekten benævnes „Lødfisk“ („Skuld“, tydsk: „Scholle“, er her Navnet for Slynder). Her i Sognet sættes de saakaldte „Skuldgaarde“ paa Vigens flade Kyststrækninger; Fisken kommer ind i „Gaarden“ med den indgaende Strøm og bliver tilbage i denne og kan tages ud, naar Vigen ved Lavvande lægges tør. Baade Foraar og Efteraar, men navnlig i den sidstnævnte Del af Aaret, fanges der endel Rødspætter i de